

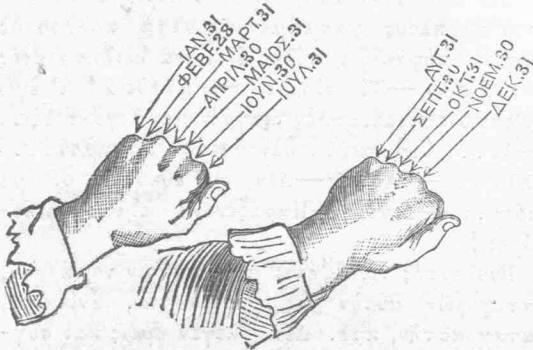
κούς κανόνας ἐτήσιον δρον αὐξήσεως 1.97 ἐπί 100 κατοίκων, καὶ φέρουσαν κατ' ἀναλογίαν τὴν περιόδον τοῦ διπλασιασμοῦ εἰς ἔτη 45 περίποι. Ἐκ τούτου ἐμφανίζεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ ταχθῇ διὰ τὴν περιόδον ταύτην μεταξὺ τῶν κρατῶν ἐν οἷς ἀπαντάται ἡ δραστηριωτέρα αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

“Η χειρὶς ὡς Μηνολόγιον καὶ ὡς πίναξ πολλαπλασιασμοῦ.

Ἡ χειρὶς δύναται νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ εὑρωμεν ἀλλαγήστως πόσοι μῆνες ἔχουσι τριάκοντα καὶ πόσοι τριάκοντα μίκην ἡμέραν.

Ἐάν κλείσωμεν τὴν χειρα, παρουσιάζεται ἐξωτερικῶς, εἰς τὰς ἥζες τῶν δακτύλων, σειρὰ ἔξοχῶν καὶ κοιλοτήτων, αἴτινες χρονιμένουσιν ὡς ὀδηγός. Ἐάν εἰς τὴν πρώτην ἔξοχὴν ὁνομάσωμεν τὸν πρῶτον μῆνα τοῦ ἔτους (Ιανουάριον), εἰς τὴν ἐπομένην κοιλότητα τὸν δεύτερον, εἰς τὴν δευτέραν ἔξοχὴν τὸν τρίτον μῆνα, καὶ οὕτω καθεξῆς, ἐπανεργόμενοι πάλιν ἀπὸ τὴν πρώτην ἔξοχὴν, ὅταν φθάσωμεν εἰς τὴν τελευταῖν, εὑρίσκομεν, ὅτι ὅσοι μῆνες ἔχουσι 31 ἡμέρας συμπίπτουσιν εἰς τὰς ἔξοχὰς, ὅσοι δὲ ἔχουσι 30 ἡμέρας (ώς καὶ δ. Φεβρουαρίος, ὅστις ἔχει 28, καὶ ὅταν τὸ ἔτος εἶναι βίσεκτον, 29 ἡμέρας) εἰς τὰς κοιλότητας τῆς χειρὸς.

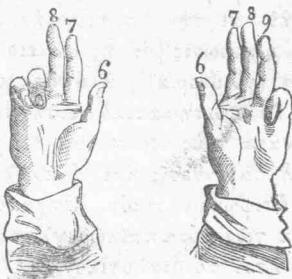

Ἄλλ’ ἕκτος τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ἡ χειρὶς δύναται νὰ χρονιμένην καὶ ὡς πίναξ πολλαπλασιασμοῦ, διὰ τὰς πρόξεις, αἴτινες περιλαμβάνονται μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ 6 ὧντος 10, δηλαδὴ τῶν μεγαλητέρων ἀριθμητικῶν Ψηφίων.

Ἴδον πῶς γίνεται ἡ πρᾶξις.

Ὑποθέτομεν ὅτι δ. πρῶτος δάκτυλος, ἀρχίζοντες ἀδιαφόρως ἀπὸ δυοις·δέκατοπετο μέρος τῆς χειρὸς, παριστὰς τὸν ἀριθμὸν 6, δ. μετ’ αὐτὸν δεύτερος, τὸν 7, δ. τρίτος τὸν 8, δ. τέταρτος τὸν 9 καὶ δ. πέμπτος τὸν 10, καὶ ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἀριθμοὺς, κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν, παριστῶσι καὶ οἱ ἀντιστοιχοῦντες δάκτυλοι τῆς ἑτέρας χειρὸς. Θέλοντες δὲ νὰ μάθωμεν λ. χ. πόσα κάμνουν 8 ἐπὶ 9 κλείσμεν τὰς χειρας καὶ ἔπειτα ὑψοῦμεν τοὺς δάκτυλους τῆς μιᾶς χειρὸς, ὅσοι παριστάνονται τοὺς ἀριθμοὺς 6, 7 καὶ 8 καὶ τοὺς δα-

κτύλους τῆς ἄλλης χειρὸς, ὅσοι παριστάνουσι τοὺς ἀριθμοὺς 6, 7, 8 καὶ 9. (Οἱ ὑψωμένοι δάκτυλοι κατ’ ἀρχὴν ἀντιπροσωπεύουσι δεκάδας καὶ οἱ κλεισμένοι μονάδας). Ἡ πρᾶξις ἔτελείωσεν ἀς λάθισμεν ἥδη τὸ ἔξαγορμενον.

Πόσους δάκτυλους ἔχομεν ἐν ὅλῳ ὑψωμένους; 3 εἰς τὴν μίκην χειρα καὶ 4 εἰς τὴν ἄλλην, ἥτοι ἐν συνδόλῳ 7. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος παριστὰς τὰς δεκάδας τοῦ ἔξαγορμένου, 7 δὲ δεκάδες ἀποτελοῦσιν 70.

Πόσους δάκτυλους κλεισμένους ἔχομεν ἐν ὅλῳ; Δύο εἰς τὴν μίκην καὶ ἔνα εἰς τὴν ἑτέραν χειρα, οὓς πολλαπλασιάζομεν μεταξὺ των, 2 δὲ ἐπὶ 1=2, ἄτινα προστιθέμενα εἰς τὰ 70, μᾶς δίδουσιν 72. Βεβαίως τὸ γινόμενον τῶν 8 ἐπὶ 9 εἶναι 72.

Ἐνεκα τῶν πολλῶν λεπτομερεῖδων, ἃς ἀναγκαζόμεθα νὰ δώσωμεν, ὅπως γίνωμεν ὅσον ἔνεστι καταληπτοί, ἡ ἐν λόγῳ μέθοδος φαίνεται περιπελεγμένη. Ἄς ἐπαναλάβωμεν αὐτὴν εἰς τινα παραδείγματα καὶ θα καταδειχθῇ, ὅτι εἶναι ἀπλουστάτη. Πόσα κάμνουν 6 ἐπὶ 8;

3 δάκτυλοι: ὑψωμένοι εἰς τὴν μίκην χειρα, 1 εἰς τὴν ἄλλην, τὸ ὅλον 4, ἥτοι 4 δεκάδες ἢ 40.

Πόσοι δάκτυλοι είναι κλεισμένοι; 2 εἰς τὴν μίκην χειρα, 4 εἰς τὴν ἄλλην, 2 ἐπὶ 4=8, ἄτινα προστιθέμενα εἰς τὰ 40, μᾶς δίδουσι 48. Καὶ τῷ ὄντι 6 ἐπὶ 8 κάμνουν 48.

Πόσα κάμνουν 7 ἐπὶ 7; 4 δάκτυλοι ὑψωμένοι κάμνουν 4 δεκάδες ἢ 40.

3 δάκτυλοι κλεισμένοι εἰς ἑκάστην χειρα 3 ἐπὶ 3 κάμνουν 9, 40 καὶ 9=49. Ἀληθῶς 7 ἐπὶ 7 κάμνουν 49.

Πόσα κάμνουν 8 ἐπὶ 10;

8 δάκτυλοι ὑψωμένοι κάμνουν 80.

Ἐχομεν δὲ δύο κλειστοὺς δάκτυλους εἰς τὴν μίκην χειρα καὶ εἰς τὴν ἄλλην κανένα, ἥτοι 0. Ἐπομένως οὐδὲν ἔχομεν νὰ λογίσωμεν (ἐπειδὴ τὸ 0 οὔτε πολλαπλασιάζει οὔτε πολλαπλασιάζεται). 8 ἐπὶ 10=80.

Πόσον ἀπλῆ, τὴν ἀληθείαν, καὶ εὑμεταχείριστος εἶναι ἡ πρᾶξις αὐτη!

Γ.